

[Henry Christensen.]

måtte det være Danmarks interesse at gå ind for. Nu foretager man et tilbageskridt, et tilbageskridt til gammel konservativ, såkaldt aktiv handelspolitik. Vi troede ærlig talt, at denne linje var forladt, men nu ser vi den foreslået af en socialdemokratisk regering, og jeg har forstået, at den oven i købet skal være inspireret af de to løsgængere. Man ville have forsvoret det, om det ikke netop forelå sort på hvidt over for det høje ting. Det er altså det første konkrete resultat af det, som den højtærede statsminister har karakteriseret sit nyvalgte samarbejde med: de nye perspektiver i dansk politik. Jeg ønsker ikke mange af den slags perspektiver, og jeg tror bestemt, at dansk erhvervsliv heller ikke ønsker det.

Hvordan er den socialdemokratiske gruppe dog hoppet på den limpind? Og var det nødvendigt? Hvad var det, man valgte? Man havde oprindeligt fra regeringen foreslået en forhøjelse af benzinafgiften på 10 øre. Under forhandlingerne tilbød vi regeringen, hvis man ville have forhandlet videre med os, at acceptere en 6 øres forhøjelse af benzinskatten. Men man holdt op med at forhandle; man begravede det forslag, man selv havde fremsat og fået tilslutning til fra bl. a. mit partis side, og graver så den slags forslag op, som vi her bliver stillet over for.

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen i det høje ting forleden dag gav udtryk for, hvilken betydelig indflydelse man i den socialdemokratiske gruppe havde på alle de forskellige forslag i buketterne, og man forstod, at især han havde betydelig indflydelse derpå — men hvor har hans indflydelse her været henne? Jeg har forstået, at det ærede medlem ellers er en varmhjertet tilhænger af, at man skal nedbringe de faste afgifter, men forhøje benzinafgiften for at give det, han kalder den lille mand, lettere adgang til at erhverve motorkøretøj, og så kan man læse i dagspressen, at den socialdemokratiske gruppe har givet enstemmig tilslutning til et forslag, der direkte fremmer det modsatte. Jeg skal ikke forurolige den højtærede finansminister — dette er ikke et forsøg på at lokke afhoppere den anden side fra. Jeg finder det fremdeles i sin orden, at det ærede medlem

hr. Erhard Jakobsen befinder sig i den højtærede finansministers stald.

Det var de to af lovforslagene.

Så har vi fået forelagt nogle andre lovforslag; lad mig først nævne forslaget om forhøjet kosmetikafgift. Jeg vil gerne i det høje ting gøre opmærksom på, at under forligsforhandlingerne omtalte vi over for den højtærede finansminister muligheden for at forhøje kosmetikskatten. Hvad var dengang den højtærede finansministers svar til os? Afvisende. Det kunne ikke lade sig gøre, det var teknisk vanskeligt, det var afgiftsmæssigt urimeligt. Derfor sagde den højtærede finansminister nej, da vi bragte det ind i forhandlingerne. Derefter ophørte finansministeren at forhandle med os, og så kommer han minsandten nu med forslaget selv. Tror den højtærede finansminister, at det er en sådan optræden, der skaber tillid til finansministerens sikkerhed? Det modsatte er tilfældet.

Vi kan gå videre til lovforslaget om præmieobligationerne. Det er et forslag om et indenlandsk statslån i form af et præmieobligationslån på 100 mill. kr. Da mit partis formand, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, i januar måned pegede på muligheden af at tilvejebringe nogle af midlerne gennem et indenlandsk statslån, hvad var da den højtærede finansministers svar? Jeg beder om tilladelse til at citere, hvad den højtærede finansminister svarede Politiken den 17. januar. Den højtærede finansminister sagde ganske enkelt:

„Jeg kan . . . ikke se, at et indenlandsk lån vil være nogen udvej i den øjeblikkelige situation. Det vil, mener jeg, uundgåeligt gå ud over andre former for opsparing og medføre en yderligere svækkelse af obligationsmarkedet. . . . I den aktuelle situation kan jeg altså ikke se, at et nyt indenlandsk statslån er anbefalelsesværdigt. . . .“

Det var, hvad ministeren sagde dengang; da sagde han altså nej. Så hørte han op med at forhandle med os andre og kommer så selv med forslaget bagefter. Nu vil han måske sige, at der er forskellige ændringer, eller at forslaget er anderledes formuleret. Det ved han jo ikke noget om. Det kunne vi have snakket om, hvis han ville have talt med